

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/312/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224627
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117224627.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu J. Y., T.. XX.X.XXXX, H. H.Y. XX, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 7.12.2017 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C/144/2016 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa, úspešný, rozsudkom Okresného súdu Prešov, pod sp. zn. 25C/144/2016, z 25.8.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 12Co/158/2016, z 15.3.2017, ktoré sa stali právoplatnými 5.5.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „Súd na základe vykonaného dokazovania má za to, že žalovaný spôsobom obchádzajúcim predpisy týkajúce sa spotrebiteľských úverov vyplňa úverové zmluvy osobám, ktoré sú živnostníkom vždy tak, aby to vyzeralo, že úver je poskytovaný na účely podnikania, napriek tomu, že na účely podnikania dlžník úver nežiada. Takéto konanie treba považovať za nekalú obchodnú praktiku sledujúcu žalovaným to, aby sa vyhol sprísnenej spotrebiteľskej ochrane dlžníka. Súd má výpoveďou žalobcu za preukázaný spôsob, akým žalovaný postupoval pri uzavretí posudzovanej úverovej zmluvy, pričom žalovaný napriek poskytnutej možnosti žiadnym spôsobom nepravdivosť tvrdení žalobcu nepoprel. Na základe uvedeného, súd teda určil, že úver zo zmluvy č. 806301689 zo dňa 14.07.2014 je bez úrokov a bez poplatkov, čo znamená toľko, že žalovaný je z neho povinný vrátiť iba poskytnutú istinu, prípadne úroky z omeškania, pokiaľ sa so splácaním istiny dostal do omeškania. Keďže už chýbajúca RPMN má za následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov, nepovažoval súd za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami vznesenými žalobcom voči posudzovanej zmluve, keďže by to bolo v rozpore s hospodárnosťou konania a ani pri ich preukázaní by žalobca lepší výsledok ako vyplýva z výroku tohto rozsudku dosiahnuť nemohol.“ Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľ, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 500,- eur.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Porušenie práva by nebolo možné napraviť inak napríklad v tom prípade, ak by Žalobcov právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Žalovaný má za to, že ochrana spotrebiteľa bola dovŕšená vydaním rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C/144/2016-81 zo dňa 25.08.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/158/2016-109 zo dňa 15.03.2017, ktoré sa stali právoplatnými. V predmetnom konaní bol žalovaný zaviazaný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 166,- eur a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 336,90 eura. Uvedeným postupom spolu s konštatovaním neprijateľnej zmluvnej podmienky súd poskytol žalobcovi dostatočnú súdnu ochranu. Žalovanému teda nie je zrejmé na základe akých skutočností si žalobca uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 466,- eur, ktoré takmer trojnásobne prevyšuje výšku už raz judikovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciu. Žalovaný má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na prechádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalovaný je ďalej toho názoru, že žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalobca vo svojej žalobe o vydanie primeraného finančného zadosťučinenia len všeobecne konštatoval funkciu predmetného inštitútu a v pôvodnom konaní ani nijakým spôsobom netvrdil, že by mu konaním žalovaného s výnimkou bezdôvodného obohatenia vznikla nejaká iná ujma. Výška uplatneného finančného zadosťučinenia nie je z objektívneho hľadiska primeraná. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žalobca vo vyššie uvedenom konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o žalobcovom nároku na

vydanie bezdôvodného obohatenia netvrdil, že žalovaný mu spôsobil nejakú nemajetkovú ujmu. Žalobca taktiež netvrdil, že predmetný úver práve neuvedením chýbajúceho údaju bol preňho neprijateľným. Preto, ak bol prijatý záver, že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný, už bola nastolená v predmetnom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím, vzhľadom na ciele a účel, aký vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to Rozsudkom Okresného súdu Prešov 25C/144/2016 na č.l. 4-6, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 7-9, Vyjadrením žalovaného na č.l. 15-20, zo spisu 25C/144/2016: Žalobou na č.l. 1-3, Zmluvou o úvere na č.l. 5, Zápisnicou o pojednávaní na č.l. 68-69, Oznámením o podaní Oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu na č.l. 71. a zistil tento skutkový stav:

4. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.8.2016, sp. zn. 25C/144/2016 súd určil, že úver zo zmluvy o úvere č. 806301689 uzavretej dňa 14.07.2014 medzi stranami je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vo svojom rozhodnutí konštatoval, že Súd na základe vykonaného dokazovania má za to, že žalovaný spôsobom obchádzajúcim predpisy týkajúce sa spotrebiteľských úverov vypĺňa úverové zmluvy osobám, ktoré sú živnostníkom vždy tak, aby to vyzeralo, že úver je poskytovaný na účely podnikania, napriek tomu, že na účely podnikania dlžník úver nežiada. Takéto konanie treba považovať za nekalú obchodnú prax sledujúcu žalovaným to, aby sa vyhol sprísnenej spotrebiteľskej ochrane dlžníka. Súd má výpoveďou žalobcu za preukázaný spôsob, akým žalovaný postupoval pri uzavretí posudzovanej úverovej zmluvy, pričom žalovaný napriek poskytnutej možnosti žiadnym spôsobom nepravdivosť tvrdení žalobcu nepoprel. Na základe uvedeného, súd teda určil, že úver zo zmluvy č. 806301689 zo dňa 14.07.2014 je bez úrokov a bez poplatkov, čo znamená toľko, že žalovaný je z neho povinný vrátiť iba poskytnutú istinu, prípadne úroky z omeškania, pokiaľ sa so splácaním istiny dostal do omeškania. Keďže už chýbajúca RPMN má za následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov,

nepovažoval súd za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami vznesenými žalobcom voči posudzovanej zmluve, keďže by to bolo v rozpore s hospodárnosťou konania a ani pri ich preukázaní by žalobca lepší výsledok ako vyplýva z výroku tohto rozsudku dosiahnuť nemohol.

5. Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 15.3.2017, sp. zn. 12Co/158/2016 uviedol, že súdu je známa prax spoločnosti POHOTOVOST' pri poskytovaní úverov a využívaní rôznych tlačív úverových zmlúv, kde na dlžníkovi spočíva zväčša len podpísanie zmluvy, pričom ostatné údaje vyplňuje zástupca veriteľa. Súd z hľadiska doterajšej praxe spoločnosti POHOTOVOST' nemá pochybnosti o tvrdeniach žalobcu o tom, že sa jedná o reúver. Nový úver nebol na podnikanie, ale na splácanie predchádzajúceho dlhu, pričom predchádzajúci úver bol spotrebiteľský. Veriteľ predkladané živnostenské oprávnenie využíva k tomu, aby bolo zapísané identifikačné číslo podnikateľa, čím dlžníkovi znemožňuje domáhať sa ochrany spotrebiteľa, pretože zo spotrebiteľskej ochrany sú vylúčené podnikateľské subjekty, ak berú úvery na podnikanie. Predtlač úverovej zmluvy, bez možnosti jej individuálnej úpravy pre dlžníka ako spotrebiteľa, znamená podrobenie sa všetkým podmienkam veriteľa, teda aj vyplneniu úverovej zmluvy po označení dlžníka ako podnikateľa, aj keď nebolo úmyslom dlžníka brať tento úver ako podnikateľ na výkon svojho povolania. Z hľadiska predchádzajúceho rozhodnutia Okresného súdu Prešov v spojení s rozsudkom krajského súdu vo veci sp. zn. 11C/11/2016 (sp. zn. 17Co/183/2016), len potvrdzuje doterajšiu prax žalovaného ako veriteľa pri uzatváraní úverových vzťahov, pričom žalobca ako dlžník nemohol ovplyvniť obsah úverovej zmluvy, čo je klasický príklad § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., že za individuálne zmluvné dojednania sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Krajský súd mal za to, že chýba RPMN, priemerná hodnota RPMN, doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, úroková sadzba spotrebiteľského úveru, a preto spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov

6. Zo zápisnice zo dňa 25.8.2016 (č.l. 68-69 spisu 25C/144/2016) vyplýva, že žalobca potreboval peniaze na dokončenie rodinného domu. Žalovaný od neho vyžiadal doklady o zamestnaní a príjme. Žalobca mu predložil živnostenský list a žalovaný automaticky poskytol úver na IČO s tým, že pre žalobca je poskytnutý úver na podnikanie. On však úver na podnikanie nebral čo mohol preukázať svojim účtovníctvom. Z predmetnej zápisnice ďalej vyplýva, že žalobca naliehavý právny záujem na podanej žalobe videl v tom, že žalovaný podal oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu s tým, že dlžná suma je 3.003,93 eura.

7. Z oznámenia (č.l. 71 spisu 25C/144/2016) vyplýva, že žalovaný podal na žalobcu oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu. Dlž žalobcu predstavoval sumu 3.003,93 eura. Zároveň poukázal na § 220 trestného poriadku, podľa ktorého prokurátor môže rozhodnúť o schválení zmiernu so súhlasom obvineného a poškodeného a zastaviť trestné stíhanie.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými

predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským (k uvedenému záveru dospeli aj sudy v konaní 25C/144/2016). Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.8.2016, sp. zn. 25C/144/2016 určil, že úver zo zmluvy o úvere č. 806301689 uzavretej dňa 14.07.2014 medzi stranami je bezúročný a bez poplatkov. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 15.3.2017, sp. zn. 12Co/158/2016 rozsudok Okresného súdu Prešov potvrdil. Okresný súd dospel k záveru, že žalovaný spôsobom obchádzajúcim predpisy týkajúce sa spotrebiteľských úverov vyplňa úverové zmluvy osobám, ktoré sú živnostníkom vždy tak, aby to vyzeralo, že úver je poskytovaný na účely podnikania, napriek tomu, že na účely podnikania dlžník úver nežiada. Takéto konanie považoval za nekalú obchodnú praktiku sledujúcu žalovaným to, aby sa vyhol sprísnenej spotrebiteľskej ochrane dlžníka. Chýbajúca RPMN mala za následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Krajský súd dodal, že žalovaný predkladané živnostenské oprávnenie využíva k tomu, aby bolo zapísané identifikačné číslo podnikateľa, čím dlžníkovi znemožňuje domáhať sa ochrany spotrebiteľa, pretože zo spotrebiteľskej ochrany sú vylúčené podnikateľské subjekty, ak berú úvery na podnikanie. Taktiež mal za to, že chýba RPMN a okrem toho priemerná hodnota RPMN, doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, úroková sadzba spotrebiteľského úveru, a preto spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že vyplnil úverovú zmluvu tak, aby vyzeralo, že úver je poskytovaný na účely podnikania, napriek tomu, že na účely podnikania dlžník úver nežiadal a zároveň porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Žalobca úspešne uplatnil porušenie svojho práva, čoho dôsledkom bolo určenie, že úver zo zmluvy o úvere č. 806301689 uzavretej dňa 14.07.2014 medzi stranami je bezúročný a bez poplatkov. Dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

13. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd pri výške primeraného zadosťučinenia vzal do úvahy aj konanie žalovaného, ktorý podal oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu s tým, že dlžná suma žalobcu bola 3.003,93 eura a to napriek tomu, že v samotnej zmluve je výška úveru 1.000,- eur. Takéto konanie žalovaného muselo u žalobcu vyvolať stav právnej neistoty, ktorý riešil podanou žalobou. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia v sume 500,- eur.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd v konaní nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).